

τάς όφρυς. ή ή μεταφορά δ' από ήδ' τα τόξα τεινόντων. το-
 ζοποιείν ουώ τάς όφρυς δηλοί το ποιείν τάς όφρυς ώσπερ
 τόξον τεινόμενον. & καμπτόμενον. τουτέστι τάς όφρυς
 συσέλλειν. όπερ ανθρώπων σφόδρα μεμινόντων, και
 λυπεμένων έστι τωδεις τιμηθειον. Είρημύρον] Αττικώς αν-
 τι ή, ειρημύς γδ απάαις δευρο βαλευθμενάς σίωελ-
 θείν. Εκούπασεν.] κυπιάζειν, διατείσειν, και περ τε
 πονείσαι. περ τι αχολείσαι. Ενώμισεν.] ψωμός,
 κόμμα άρτε. περ το ψω, το λεπτιώω. Εύς. γημικώς δε
 και πάαι προφύω σημαίει. όθεν το ψωμίσειν, ψωμόν
 παρέχειν. ή σρέφειν, ως εν έβ. Προυρηχάτερα.] προερ-
 χιατερον, αναχαιότερον. το γδ προέρχαι άρετώτερον.
 ή το ή περ το προύριε, ή έστι προέρει. άλλως, προερχια-
 τερον, προεινόμενον. προτιμότερον, κρείττον, αναχαιότε-
 ρον, ώφελιμώτερον. Ησυ.

CHRH' ε' Πανός] Panos facellū quod Paneum

Τί το περ άγμα πηλικόν η; Λυ. μέγα. Κα. μή ή και
 παχύ;

Λυ. Και η Δία παχύ. Κα. καί τω πώς ου ή ή-
 κομην.

Λυ. Ούχ έδρα ό τερόπθ. Τάχ γδ αν ξυωήλθο-
 μην.

Αλλ' έστιν ύπ' έμου περ άγμα ανεζητημύρον,
 Πολλάσι τ' άρτυπνίασιν έρριπιασμύρον.

Κα. Ηπου τί λεπτόν έστι τυρριπιασμύρον.
 Λυ. Ούτω γε λεπτόν, ως' όλης ή Ελλάδι.

Εν ή Γυωαξίν έστι η σωτηρία.
 Κα. Εν ή Γυωαξίν έπ' όλιγου γδ οίχεται.

Λυ. Ως ές' εν ήμιν ή πόλεως τα περ άγμα-
 τα

Ημικέτ' ή) μηδ' Πηγοννησίους.
 Κα. Βέλπια τίνω μηκέτ' ή) η Δία.

Λυ. Βοιωτίους τε πάντας έξολωλέναι.
 Κα. Μη δήτα πάντας. άλλ' άφχε τας έγχε-
 λεις.

Λυ. Περί ή) Αθηνών δι' εκ' όπληρωτήσιν
 τοιέτων έδέν. άλλ' ύπονόθων σύ μοι.

Ην ή ξυωέλθωσ' ά Γυωαίνας εντάδε
 Αί τ' εν Βοιωτή, ή τε Πηγοννησίωιν,

Ημείς τε, κοινή σάσιν πω Ελλάδα.
 Κα. Τι δι' ά Γυωαίνας φρονημον έργασάσιν.

Ηλαμπεσιν. ή και ήμιν ή έξωλοισμύρια.
 Κρωα φροσύσαι και κεκαλωποισμύρια

Και κίμβειν ή ορθοσάδαι, και περ βαρίδας,
 Χή γηρουσα, και τω δειφανή χιτώνια.

Λυ. Ταύτ' ά τω γάρ τω και ή' ά σάσιν φροσδο-
 κώ.

Τά κρωα ήδαι, και τα μύσα, και περ βαρίδες.
 Κα. Τίνα δη φρόπον πόθ. Λυ. ώς ή ηνω μηδ' ένα

Ανδρών έπαλλήλοισιν άρεδι δδρυ.

BISETVS. Πράχμ' ανεζητημένον.] το αναζη-
 τείν εν τω δηλοί το αυτό περ άγμα πολλάκις ζητείν, ό-
 περ οι μέγα λινοουώτες, και εν τη ψυχή ανασημαζόν-
 τες ποιείν είώθασιν. Ερριπιασμένον.) εκ του ρίπτειν
 γίνε] το ριπιάζειν, ή μεταφορικά και περ ήδ' βουλευ-
 μάτων λέγεται, σ' τις εν τω βαλευθσαι πολλάκις κί-
 πται, σρέφει, και ως ειπείν, ρίπτει. & τουρριπιασμένον, αν-

dicebatur in Attica situm esse, simūlque ædem
 Coliadis, iuxta Anaphlystum, testatur Strabo lib.
 ix. Quare autem dicatur Venus Colias aut Gene-
 tyllis habes suprà in Nubibus Scholiastam ista e-
 narrantem. Sane locus κωλιας dictus (teste Hely-
 chio) quia humano κώλω est similis. Τόξοποιείν
 Quia sagittarij collineantes, frontem & oculo-
 rum nervos contrahere solent, propterea mæstos
 & animi dolore rugas contrahentes, audaci san-
 B Metaphora & Tragicum spirante dixit τόξοποιείν.
 Χαλεπή τε γυωαίκων έξοδος.) Qui olim Venerem
 pinxerat, pede prementem testudinem, satis o-
 stendit, emanationes & eliminationes fæminis
 non esse honestas, imò ipsis debere esse οίκον φίλου
 & αρίστου. Legerem autem pro τει, τοι.

Quæ tanta causa? LV. Magna. CA. Num crassa
 est quoque?

LV. Et crassa ceriæ. CA. Quid nisi ergo accedi-
 mus?

LV. Non sic solent, nam conveniremus citò:
 Excogitatum sed mihi est negotium

Iactum ή cura in somnia ή plurima.
 CA. Forsan minutum est si quid est iactum ti-
 bi.

LVS. Adeò est minutum, ut in universa Græcia
 D In fæminis iam tota versetur salus.

CA. In fæminis ne? quippe paulatim perit.
 LVS. Res urbis huius sunt manu in nostra s-
 ta,

Et nulla Peloponnesiorum gens erit.
 CA. At vitile esset, esse nullam per Ionem.

LVS. Pereant & omnes funditus Bæotij.
 CA. Nolim quidem omnes, excipe anguillas

modò.
 E LVS. Adversum Athenas tale nil effutiam.

Tu suspicaci mente tecum cogita.
 Sin huc vocata fæmina conuenerint.

Bæotia simul ή Peloponnesia.
 Communiter nos Græciam seruabimus.

CA. Quod facinus ausint fæmina illustre ani-
 catum

Culta sedentes qua nitentur florido
 F Comptis capillis & crocota lutea

Tannicam gerentes rectam & altos mulleos
 Et purpurissum, transque lucentes sinus?

LVS. Hac ipsa sunt seruanda qua nobis puto
 Crocotula atque unguenta, & alti calcei.

CA. Qui fiet istud? LVS. ut vir isto tempore
 Nemo ausit hastam tollere aduersus virum.

τι ή, το έρριπιασμένον. άλλως, έρριπιασμένον, γενημα-
 σμένον, ευρημένον, ως ε μεμινών τω μη ρίπτειν ήδαι, και
 σρέφεται. τοιούτοι γδ οι μεμινώντες. βέλτιον γδ από
 ήδ' κύβων πω μεταφοράν νοείν ανερριμμένων, όπως αν
 εύέλθη. και γδ όπι τω κύβου αναβάλλομεν άρχεις αν
 εύρεθ ή το προειμύρον βληθίωαι. Σ. λεπτή ή, μικρόν, έ-
 λαφρόν, φαύλον. Επ' όλιγου γδ] χροδόν γδ ήχεται, τυτέστι